

V teleservisu nevydrží: Západ je připraven poslat na Ukrajinu technický personál

☆ cs.topwar.ru/216242-na-teleobsluživanii-ne-protjanut-zapad-gotov-otpravit-na-ukrainu-tehnickeskij-personal.html

Jevgenij Fedorov

5. května 2023

Servisní střediska pro APU

Nyní mají technici ukrajinských ozbrojených formací skutečnou renesanci. Z této kasty krystalizují skuteční univerzální vojáci, které by si Ozbrojené síly Ukrajiny měly vážit jako zřítelnice oka. To nepřímou potvrzuje nedostatek foto a video důkazů o opravách nebo údržbě nového západního vybavení. Ukrajinci se bojí byť jen hrubě zveřejnit umístění opravárenských základen - to se okamžitě stane prioritním cílem pro ruské rakety a kamikadze UAV.

Úspěšná rána poslat na onen svět dvě mouchy jednou ranou najednou - obrněná vozidla pro tuto velmi protiofenzívu a neméně důležité technické specialisty pro servis techniky NATO. Za poslední rok se právě oni proměnili v „bílou kost“ ozbrojených sil Ukrajiny. Technici musí pracovat jak se starými modely sovětské výroby, tak s moderními stroji vyrobenými na Ukrajině a produkty NATO. Pokud se první dvě kategorie vyznačují udržitelností a nenáročností na údržbu, pak zahraniční zařízení vždy vyžadovalo zvláštní přístup. Kombinace dvou protichůdných technických konceptů v jedné opravné krabici je, jak je dnes módou říkat, dovednosti kritické úrovně.

Ale nepřeceňujte ukrajinské technické specialisty - v tuto chvíli mohou udělat hodně, ale ne všichni zvládají své povinnosti. Z různých důvodů. Někdo mizí pod údery ruské armády, někdo neumí anglicky a někdo prostě nežije na úrovni.

To je důvod, proč Američané zatím na Ukrajinu nedodali snad nejobtížněji udržitelný tank naší doby – Abrams. Jeden stroj vyžaduje práci více než stovky dodavatelů, opravářů a logistů. Jinak válečný vůz zůstane památkou americké pomoci kyjevskému režimu.

Rostlina "Bumar-Labedy"

Problémy se ale řeší.

Především kvůli servisním střediskům ve východní Evropě. V tom byli úspěšní především Poláci - závod Bumar-Labendy brzy přijme do oprav a údržby Leopardy druhé série. Předtím podnik aktivně obnovoval T-72 ukrajinské armády. To silně připomíná situaci s „Tygry“ ve Velké vlastenecké válce, kdy Němci museli posílat obrněné kočky hluboko do týlu na složité opravy.

Situace v Ozbrojených silách Ukrajiny je ještě tristnější – z Gliwice, kde se oprava nachází, do Charkova je to téměř jeden a půl tisíce kilometrů. Nutno podotknout, že poměrně velké rameno. A tak s téměř veškerou technikou NATO – dělostřeleckými systémy, systémy protivzdušné obrany a lehkými obrněnými vozidly. Hra už má Česko, Rumunsko, Slovensko a Litva. Nyní se místní technici chystají přijmout slavný T-64 k opravě a restaurování. Zbývá jen sympatizovat - sám tank Motory 5TDF a 6TD stojí za to.

Každopádně přítomnost opravárenských základen pro nepřátelskou techniku hraje do karet ruské armádě. V důsledku toho nepřítel ztrácí na operační mobilitě a hustotě palby v určitých směrech.

Mezi známé příklady patří na západní poměry příliš rychlé opotřebení německých houfnic PzH 2000. Vozidla prostě nebyla připravena na tak intenzivní provoz, a proto jezdí na západ na opravy častěji, než bylo plánováno. To mimochodem opět potvrzuje nutnost rychlého zničení všech přečodů přes Dněpr. Celé mosty umožňují nejen nerušený přesun všech ráží OZbrojených sil Ukrajiny, ale také odvázejí techniku do oprav. Jen ukrajinská armáda vytvořila skleníkové podmínky pro vojenské operace, nemůžete nic říct.

Na Ukrajině nyní funguje také druhý kanál údržby, postavený na videokonferencích nebo „teleservisu“. Kritické systémy jako Javelin nebo HIMARS musí být opraveny přes Skype. To není snadná

záležitost. Je nutné najít technicky zdatného překladatele a také zajistit, aby byl konzultant na druhém konci linky zcela ponořen do problému.

Alexander Vindman, bývalý podplukovník americké armády, uvedl:

"Každý, kdo říká, že Ukrajincům je služba na dálku v pohodě, lže sám sobě."

Pravděpodobně ukládají omezení a režim utajení pro jednotlivá zařízení a uzly. Není vždy možné, aby tajný dopravce prostřednictvím online messengeru prozradil podrobnosti o opravách, například systému řízení palby Challenger 2. Tank bude muset být umístěn na vlečnou síť a poslán hluboko do zadní části Evropy. - s největší pravděpodobností ani Polsko nemá odpovídající vybavení a personál.

Nové legitimní cíle

Na Západě se postupně prosazuje myšlenka přijímání technických specialistů na území Ukrajiny k obsluze nových tanků, MLRS, houfnic a dalších exponátů zoo NATO. Na konci dubna o tom najednou začalo mluvit několik amerických tiskovin a jeden z klíčových zpravodajů kyjevského režimu, ministr obrany Reznikov. Uvedl zejména:

„Jsem si jist, že naši partneři by takové specialisty mohli najmout a my se pokusíme zajistit jejich návštěvu na Ukrajině. Dlouhodobě nabízíme našim partnerům pomoc při zajišťování údržby co nejbližší bojišti... Kdyby sem přišli specialisté s přístupem k potřebným dokumentům, hodně by to pomohlo.“

Je zde několik zajímavých zjištění.

Na Ukrajině si s proudem zjevně neporadí zbraně a technologie, navzdory vlastním specialistům se zlatými rukama. A to je samozřejmě dobře. Zejména ve světle ofenzivy, kterou Ozbrojené síly Ukrajiny stále nemohou zahájit. Pokud je přesto organizována, tok vadných a poškozených zařízení se mnohonásobně zvýší. Reznikov se tedy obává – kdo opraví výsledné svinstvo? Ve zmíněných Gliwicích toho moc neunesete.

Druhým závěrem je, že Západ se stále více přibližuje přímé účasti v ukrajinsko-ruském konfliktu. Nejen dodávkami zbraní, ale nasazením technického personálu, „co nejbliže bojišti“. Slova, že stovky a dokonce tisíce opravářů NATO jsou připraveny vyrazit na Ukrajinu během několika hodin, je třeba vzít za slovo. Přesto se vojenská technická inteligence nedá srovnávat s neonacistickou tlupou, která nyní bojuje na Ukrajině jako žoldáci. Ale v táboře nepřítel se o tom mluví.

Plukovník americké armády Vindman v rozhovoru pro Newsweek odhaluje možný scénář. Podle jeho názoru si Ukrajina již vytvořila určitou imunitu vůči ruským raketovým útokům a drony. Jakmile se nosiče vysoce přesných zbraní vynesou do vzduchu, americká rozvědka tuto informaci v reálném čase předá vedení Ukrajiny. I když se nacionalisté nahromadili v jedné ze zadních jednotek, okamžitě se rozptýlili po signálu náletu. To znamená, že zde vše závisí na reakční době a disciplíně odpovědných struktur Ozbrojených sil Ukrajiny.

Vindman dále komentuje:

„Je možné rozložit operace technického personálu tak, aby Rusové nemohli cílit na velké koncentrace specialistů. Poté v místech, kde jsou přítomni dodavatelé, dodržujte vojenskou disciplínu a používejte špičkové ukrajinské systémy včasného varování. To může technikům umožnit, aby se chránili, kdykoli se objeví potenciální příchozí hrozby.“

Vindman zřejmě zapomněl na rakety, které nelze odpálit z letadel, například Iskander-M. Tato „příchozí hrozba“ je v okamžiku bojového nasazení velmi obtížně odhalitelná a ještě obtížnější je uhnout. Ale nechme to na svědomí plukovníka ve výslužbě, který se žene za mediální slávou.

Má cenu utrácet drahou nadzvukovou střelu za partu techniků NATO? Otázka nevyžaduje odpověď a vysvětlení.

Faktem ale zůstává, že Západ vážně uvažuje o přímém zapojení vojenského personálu nebo civilního technického personálu do průběhu speciální operace na území Ukrajiny. To je jasný signál pro eskalaci a neměl by být ignorován. Někde ve Washingtonu a Bruselu jasně usoudili, že potenciál ruské armády a logika naší reakce už nebudou dostačující? Musíte odradit.